Matei 4.1-11

Cum ieşim din ispită ?

Context:

I.PREZENTAREA REGELUI 1.1-4:11
A.Prezentarea prin descendenţă 1.1-17
B.Prezentarea prin venirea în lume 1.18-2:23
C.Prezentarea printr-un ambasador 3.1-12
D.Prezentarea prin acceptare divină 3.13-4:11
1.Prin botez
2.Prin ispitire

Desfăşurarea lecţiei: vom face aplicaţii pentru noi pe învăţătura numită :,,ispitirea Domnului !''.Domnul a intrat biruitor, plin de Duhul Sfânt şi a ieşit la fel de Biruitor-Problema care vreau să o discutăm este cu noi. Cum ieşim noi din ispită? Mototoliţi? Se prea poate. Dar deşi putem fi şifonaţi rău, ca o bancnotă avem aceeaşi valoare.
Diavolul ne ispiteşte când suntem slabi.
Diavolul e foarte atent la noi.El ne urmăreşte pas cu pas, şi îşi notează multe detalii din viaţa noastră.Când eram mici acasă am auzit pe un frate batrân spunând că dacă stai pe bancă şi în timp ce se predică te uiţi înapoi, te scrie diavolul pe hârtie. Multă vreme nu am ştiut ce vrea să spună, dar pe măsură ce am crescut am vazut că uneori mă plictiseam de predici. Atunci mă uitam în spate la ceas pentru că acolo era ceasul aşezat. Atunci am înţeles. Diavolul ştie când să ne atace, şi mai ales cum să o facă. El ne atacă atunci când ducem lipsă de ceva, dar mai ales el are răbdare să ajungem în fază terminală cu lipsurile noastre, şi atunci ne atacă. Majoritatea oamenilor au un sentiment de neîmplinire în viaţa lor. Astfel ei au lipsuri financiare,de sănătate,de hrană, neînţelegeri în familie, parteneri nepocăiţi, copii rebeli etc.
Diavolul vede lipsurile noastre. El nu înţelege de ce dacă suntem copiii Lui Dumnezeu, ducem totuşi lipsă. Satan are o astfel de gândire. La fel a gândit şi în gradina Eden când a venit la mama Eva. Dar noi? Nu cumva trăim o viaţă de nemulţumire? Ce bine ar fi fost daca Eva ar fi zis:'' zici ca putem să mâncăm?,păi să aşteptăm până mâine,să-l întreb pe Domnul,şi pe urmă mai vedem..''! Nu procedăm aşa nici noi, de aceea falimentăm uneori.Vrem rezolvarea astăzi cu orice preţ, şi satan ne-o da.

Diavolul ne ispiteşte când suntem nemulţumiţi. Ne scrie diavolul pe hârtie, după care aşteaptă momentul să ne atace. I-am dat prilejul.La Efeseni 4:27 ne scrie ap.Pavel :''să nu dăm prilej diavolului''.Să nu-i pasăm diavolului, căci nu joacă cu noi în echipă. El ne atacă în orice domeniu. El îi predica Insuşi Domnului din Cuvânt. Satan ia versete din Scriptură (frânturi) dupa aceea le înădeşte şi face din acele versete o învăţătură nouă. Ne atacă chiar cu Scriptura.Să nu-i dăm prilejul, căci el se va folosi din plin de ocazii să ne distrugă. Nu era de vină doar Absalom că voia Împărăţia lui David, ci erau de vină şi cei ce veneau să se plângă la împărat de neajunsurile lor, de neînţelegerile lor. Pe ei i-a facut Absalom oştenii lui.2 Sam.15.3-6.Finalitatea acelei decizii a fost moartea.

El ne ispiteşte când suntem pe calea cea bună, chiar după ce am fost poate lăudaţi pentru vieţuirea noastră. Domnul Isus tocmai fusese lăudat de Tatăl în Matei 3.17 :''Acesta este Fiul Meu prea iubit în care îmi găsesc plăcerea''. Este binecunoscut cum de multe ori o armată după ce a repurtat o victorie au uitat să vegheze, şi inamicul repliat i-a distrus.

El ne atacă înainte de a intra în lucrare, când suntem hotărâţi să mergem înainte. Specific mai ales tinerilor,celor ce vor să intre în lucrare.Satan atacă începuturile.Dacă ne-a compromis la început,nu mai avem ce să facem după aceea.Degeaba avem darul dacă ne-am pierdut caracterul. El atacă traiectoria noastră. El nu vrea ca înaintarea noastră să existe şi să fie văzută de toţi.(1Tim.4.15) . Cifra ''40''= probă, încercare.

El atacă poziţia noastră. Cu ceva vreme în urmă am vorbit din 2 Cor.10.4 de ,''cazematele celui rău construite chiar în mintea noastră''. Pe de altă parte vedem că noi avem nevoie să fim testaţi înainte de a intra în lucrare. Prov.7.7: ''am văzut printre cei neîncercaţi..'' sau 1 Tim.3.6 ''să nu fie întors de curând ca să nu..''Nimeni nu are încredere în începători, în neofiţi.

Noi suntem în pustiul lumii acesteia. Pustiul nu este uşor. Mulţi au căzut în pustie. *Ilie a căzut în depresie în pustie.1 Împ.19.4 *David.Psalm 35.12;*Jeremia 17.6*Ezechiel 20.17*Osea 2.14*Ioan B. – <u>o trestie clătinată de vânt</u>=cel mai mare om născut din femeie ,spune în Matei 11.7,dar Evrei 12.28 m primit o împărăţie care nu se clatină.Poate eu ma clatin,dar Imp.Lui Dumnezeu, nu. Asta mă încurajează.

Matei 4.1 **Atunci** atacă Satan. El ne urmăreşte, ne pândeşte, dă târcoale, dar tu nu uita că între tine şi cel rău este Duhul Domnului care-l va pune pe fugă dacă tu te impotriveşti tare în credinţă şi prin Cuvânt.

Între noi şi ispititor se interpune Duhul Sfânt. Duhul L-a dus în pustie pe Domnul ca să fie ispitit. Deşi suntem copiii Lui, El îngăduie să fim duşi în pustie, ca să fim ispitiţi şi încercaţi. Acolo învăţăm multe lucruri despre puterile şi slăbiciunile noastre.
Deuteronomul 8:2,16 :''Adu-ţi aminte de tot drumul pe care te-a călăuzit Domnul Dumnezeul tău, în timpul acestor 40 de ani în pustie, ca să te smerească şi să te încerce, ca să-ţi cunoască pornirile inimii şi să vadă dacă ai să păzeşti sau nu poruncile Lui''. Duhul Domnului îngăduie ispita ca să-i demonstreze diavolului că noi îL urmăm şi-L iubim pe Domnul nu din interes, ci şi în lipsuri, şi în necazuri. La fel s-a întâmplat şi cu Iov. La fel este şi astăzi.Deci nu uita că acolo între tine şi cel rău este Duhul Sfânt.

<u>Pregătirea pentru ispită!</u>

Trebuie să trecem prin ispită,sau nu? Apoc.2.10 ,''Diavolul are să arunce în temniţă pe unii din voi..''.Trebuie,că vrem că nu vrem,Domnul vrea oameni testaţi,aprobaţi.

Postim pentru că nu putem scăpa de un păcat care ne chinuieşte şi care aduce o viaţă de regrete eterne cum spuneam joia trecută. Regretele nu ale celor ce rămân în urmă, ci regretele eterne ale celui ce este pe patul de suferinţă si simte că moare, şi nu mai poate îndrepta nimic. Ştie că ar fi trebuit să dovedească îndreptarea, nu doar să vorbească despre ea. Ar vrea să nu fi fost atât de slab, să fi făcut ceea ce i s-a poruncit,dar nu se mai poate.

Postim pentru că am vrea ca glasul nostru să fie auzit în cer, ne smerim inimile înaintea Domnului,şi-L rugăm stăruitor să privească cu milă spre problemele noastre.

Postim pentru că ştim că vom da piept cu cel rău. Oricare ar fi motivele noastre, trebuie să fim pregătiţi.

Ispititorul a aşteptat să flămânzească. Diavolul are răbdare şi ne atacă atunci când suntem epuizaţi. De obicei nu mai gândim bine dacă nu ne-am hrănit, nu ne-am odihnit mai mult timp. Aici Cuvântul ne întăreşte spunându-ne că există o hrană spirituală care guvernează peste cea fizică.

Ispititorul atacă atunci când credem că suntem singuri, sau chiar suntem. O caracteristică a pustiei este singurătatea. De aceea la vreme de necaz nu staţi singuri. Căutaţi sa vorbiţi cu cineva. Nu este bine ca omul să fie singur. Singur este foarte vulnerabil. Sunt astăzi la noi în ţară familii întregi distruse de singurătate. Soţia l-a lăsat şi a plecat la muncă. Este plecată de 6 luni. El este atacat de pornografie, păcate grele, şi săracul se luptă ca musca în plasa păianjenului, fără sorţi de scăpare.

Ispititorul se apropie. El poate veni printr-o prietenă a soţiei, a soţului, un vecin etc... El vrea să stea lângă tine. El se pare că este cel de care ai nevoie. Nu zice nimic la început, doar clatină din cap. Te căinează...vai de tine ce rău ai ajuns...mi-e milă de tine şi vreau să te ajut. Cine stă lângă tine când eşti în pustie? Isus l-a recunoscut uşor,dar pe noi de multe ori ne păcăleşte că este un înger din lumină-De aceea ai grijă cine stă lângă tine în pustie!

Ispititorul vine cu soluţii, nu cu probleme.Problemele ţi le faci tu singur. Iacov 1:12-14 El oferă soluţia. El are în noi un aliat, firea, şi poate să fie chiar şi lumea de afară. El a găsit soluţii pentru Iona, o barcă străină, David, Ilie, a venit cu soluţii chiar la Stăpânul nostru. Soluţiile lui sunt însă *aparent bune* , dar au ascunse consecinţe grave, poate chiar veşnice. Satan întotdeauna găseşte o soluţie de rezolvare *mai uşoară* dar mai ales *imediată*. Ai grijă că nu există scurtături în voia Lui Dumnezeu. De aceea ai grijă cine vine lângă tine la vreme de necaz.(Psalmul 22.1)

Ispititorul strecoară îndoiala.Cum de te chinuieşti tu fiu de Împărat (2 Sam 13).Păi nu e prea mult?! Dumnezeu dacă te-ar iubi nu ar îngădui să suferi atât. El a venit astfel la nevasta lui Iov, la Simon Petru..

Sfaturi:

ISUS, Împăratul nostru ştia foarte bine Cuvântul dinainte. Era pregătit înaintea ispitei. El vrea să ne înveţe că în ispită nu ai timp să cugeţi, să cauţi în Biblie, să întrebi pe cineva, să te rogi, nu. Acolo se vede dacă ai făcut toate acestea dinainte, anterior. Strâng Cuvântul în inimă. Când? Permanent. De ce? Pentru că ispita poate lovi când te aştepţi mai puţin, şi nu ai timp să te pregăteşti. Din reflex trebuie să ştii să fugi,să te aperi, să răspunzi.
Ispitele vin mai degrabă în valuri,decât ca un rîu care curge continuu.Isaia 59.19

a) 1-a ispită. Ca Fiul să acţioneze independent de Tatăl, punând nevoile fizice mai presus de cele spirituale, la îndemnul celui rău.
b) 2-a ispită, este aceea a sucirii Cuvântului (vezi Psalm 91.***1***,1,12) în urma căreia să reiasă incredibilul. Îl ispitim pe Domnul când nu citim toată Scriptura, când nu studiem toată Scriptura (2Tim.3.16,17). Nu lua anumite pasaje din Scriptura doar, ci ia textul în contextul Său larg.Mai cred că are şi o altă dimensiune, şi anume cea a sinuciderii spirituale.Aruncă-te că El te va prinde.Nu-L ispiti,că nu te va prinde când te arunci să faci ceva ce nu este după voia Lui,şi poţi să mori.El nu te va lua în braţe când tu faci fapte nelegiuite.Aşa ca mai bine gândeşte-te de 2 ori înainte să crezi că gândul tău e gândul Lui!
c) Glorie aici şi acum este ceva ce lumea caută. Isus ştia că acum este suferinţă, după aceea urmează gloria. Crezi tu lucrul acesta, sau nu eşti sigur? 1 Petru 5:10. Cui te închini, acolo unde îţi este comoara,acolo îţi este şi inima, şi pe acela îl şi slujeşti.

Ce-ar fi fost dacă Domnul nostru ar fi ocolit crucea?!

Concluzia:

Scopul ispitirii Domnului nu a fost ca Dumnezeu să vadă dacă va putea ieşi Biruitor,pentru că deja Tatăl a afirmat acest lucru. Dumnezeu a dorit însă să vadă toţi din cer , de pe Pământ, şi de sub Pământ Cine este Biruitorul. El a vrut ca noi să ştim că dacă El a ieşit Biruitor, şi noi putem fi biruitori prin El. Aceasta este o încurajare pentru noi.La toate Bisericile din Apocalipsa li se promite mari binecuvântări, cu condiţia ca posibilii recipienţi să fie biruitori,altfel vor suferi mânia Mielului – Leu.

Primul Adam a fost biruit – Ultimul Adam, nu! 1 Cor.15.45

Primul Adam l-a întâlnit pe Satan într-o gradina frumoasă – Ultimul în pustie !

Primul Adam avea tot ce-şi dorea – Ultimul era flămând 1Cor.1.25

Primul Adam a cazut trăgând toată omenirea în păcat – ultimul Adam a biruit ca Om şi ca Dumnezeu pe cruce.Col.2.15

Isus a devenit astfel Marele nostru Preot. Evrei 2:16-18.Isus a biruit ca om, având aceleaşi resurse ca noi astazi :Cuvântul scris, Duhul Domnului.

Final :

Psalmul 84.6; 1 Ioan 4.4 (Cel ce este în noi este mai mare decât cel ce este în lume, de aceea putem ieşi biruitori până la capăt)

A Lui să fie slava acum şi pururea şi în vecii vecilor,Amin!